

Aug VI 182

Occasionalia
p. 111
vol. 22
W-182.

W-182

Honores Summos,
 quos
in Philosophia
 Summo cum applausu,
 Vir - Juvenis,
Virtute ac Scientiarum laude conspicuus,
DN. IOH. CASPAR
KRAUSIUS,

Rosweina - Misnicus,
 In celeberrima Vitembergensium Academia

Die 16. Octobr. Anno 1705.

obtinuit,

Ipsi, ut quondam
 Discipulo non tam, quam filio svavissimo,
 jam Amico integerrimo,
 gratulari voluerunt
 olim & nunc

Praeceptores Fidelissimi.

VITEMBERGAE,

PRELO CHRISTIANI SCHROEDTERI, ACAD. TYP.

lerii risere chori. Præfagus obivit
Cuncta nitor. Celebrant prænuncia festum
Gaudia. Concussis sonuerunt plausibus astra.
Digna dies, cumulentur ubi plaususq; precesq;
Et quo tangatur digitis currentibus Orpheus.
Præmia distribuit Sapientia, præmia quisquis

Ambrosiam puro bibit ore recepat alumnus,
Quæ neq; dente suo tempus rapidove furore
Omnia perfringens tempestas atteret unquam,
Sed, velut ipsa manet Sapientia, firma perennant.
Scilicet omnis homo semper pallentis imago
Lunæ. Nunc plenam tenuando contrahit orbem,
Nunc sua producit torquendo cornua Phœbe.
Non tamen igne suo tenebrosas discutit umbras
Sidereasve acies obtundit; lumine fratris
Arcton per tacitam nodisq; silentia splendet.
Hæc natura hominum. Crescant curvæq; senecta
Decrescunt nullosq; suo splendore coruscant.
Sed si quos lucis radios mortalia fundunt
Pectora, flagrabunt alieno clara nitore;
Seu niveis virtus alis delapsa per astra
In penetrale animi tantum iubar indidit, alta
Lampade seu nostram illustrat sapientia mentem.
Hæc sunt, quæ cæcum spissa caligine pulsa
Pectus ad astra levant, quod denso pondere pressum
Repit humi & totum solis cœcutit ad ignem.
Nam cum contingit sacros hausisse liquores,
Quos Aganippus fons ubere flumine spargit,
Continuo impatiens terræ mens æthera tranat.
Et veluti pullos aqvilæ veloce volatu
Soli explorandos portant, visuq; coruscas
Ferre docent flammæ: Sic nectare Palladis usus
Alas, quas animis docti affinxere coloni
Telluris Phariæ, stimulat, sublimia quærens.
Quos igitur virtus atq; huic sapientia iuncta
Concordi passu comitantur, ad æthera tollit.
Hos æternus honos. Etenim licet omnibus horum
Major fors sibi met sit præstantissima merces,
Indiga nec laudis nec lauri, præmia spernat;
Attamen hæc illam semper sectantur ut umbra
Solem: nescit enim, nescit sub nocte latere,
Ceu scintilla vibrat primo, mox clarior altas
In flammæ surgit, grandemq; adolescit in ignem, *Quem*

Quem nequit ingeni Boreas extinguere flatu,
Aut rapidus torrens, tumefactis imbribus actus.
Hæc dicat genius Tuus, o charissime FILI,
(Non aliud nomen mavis, licet addere vellem)
Quem Musæ Charicumque manus finxere nec ullum,
Qvo magis ornarent, intermiscere decorem.
Cui semper docti parvæ sacraria Pindi,
Quæ Tibi secreti quicquid meditatur Apollo,
Quicquid in arcano vulgum nescire recessu
Maluit, & rerum, quæ sunt, penetralia, pandunt.
Et mihi certa fides debetur, namque licebat
Te formare mihi meliusque effingere mores.
Seu Latium arripit, Latiam comprehendere lingvan,
Sic erat in promptu, sic ut luisse putares.
Seu juvit Graji quassare Demosthenis arma,
Aut quæ Socratico mire fluit ore voluptas,
Cuncta capax animus felici Pallade fixit.
Seu placuit sermo, cui gens afflevit Ebræa,
Aut qui stellarum sedem explorare polique
Sideream faciem soliti, non tardius illum
Imbibit ingenium. Tacitus sed cetera mirro.
Hoc decus ingenii, Mentem quoque pluribus ornant
Dotibus eximia virtutes. Cultus amorque
Quæc Tu, mi FILI, complecti quemque solebas
Et me præcipue, cunctos rapuere, patremque
Ut me cepisti venerari, pergis & a me
Expectis haud aliud, quam dulcia nomina filii.
Finieras Toræ cursum cum laude peractum,
Hinc mature abiens pervisti Academica recta
Majorem orsus felici fidere telam;
Quam quo successu detexeris, edocet illa,
Qua jam vinciris laurus. Sic præmia tandem
Respondent meritis! Tibi erat sapientia semper
Et labor & studium, tandem pulcherrima merces.
Te manet & serro redimit sapientia crines.
Lætor, & ut nunquam me, mi charissime KRAVSI,
Spes de Te fallit, sic sum certissimus augur,
Et jam pro votis animi præfagia scribo:
Cum comes & virtus & cum sapientia cura
Sit Tibi, FLOS juvenum, ut servato more futura
Præteritis æquæ sint congrua, tradet honorem
Alter honos, dubiasque vices fortuna fagabit:
Ut quo cultores Sapientia fenore ditet

Expe-

Expèriare suos, & jam mea dicta patefcant:
Nemo quod proprio clarus fulgore nitescat,
Sed densas quivis aliena luce tenebras
Pellat, quam virtus, & quam sapientia donat.

Hic Discipulo suo aliquando & Esio charissimo, Amico & discipulo gratulatur

M. Godfried Steinbrecher,
Rector Torgav.

ERgone jam scandis, KRAUSI, quo Te trahit alma
Virtus? cui faver hæc, serpere nescit humi.
Lator ego merito, mea p'v'od prælagia mentis,
Memet non fallant, gratulor atqve Tibi.
Doctos, quondam æqua perpendens lance, labores
Parnasso in nostro, svavis AMICE, tuos:
Nil aliud, credas mihi, divinare valebam
Quam doctæ fronti, lauta brabea, tua.
Quisquis enim Eusebium reclamat, fugitatqve Vacuam,
E choro Apollineo, dignus honore manet.
Hoc Tu testaris, capiendo præmia, lætus,
Quæ dudum meruit, Mula modesta tua.
Tandem, sit bene sub viridi Tibi pondere Lauri,
Donec Mitra teget, tempora docta tua!

Sic, de honore in Philosophia Summo, Præstantissimo & erudito Domino Candidato, quondam suo modesto, pio, & diligenti discipulo, nunc amico integerrimo æque ac charissimo gratulari voluit ac debuit.

Petrus Paulus Fekno, ConR. Lycei Torg.

KRAUSIUS ingenio docili & constanter amanti
Mufarum noster præditus usque eluct.
Cultorem quare tantum nunc laudis eadem
Palma certatum condecorare student.
Ipsemet Aonidum pater almus Apollo sororum
Leucoreus properat necere sarta comæ.
Sic prodest, gnævum didicisse fideliter artes
Ingenuas, nec non porro juvabit eum.
Quem simul & morum commendat gratia cunctis:
Unde decus magnum conciliatur ei.
Gratulor ex animo, Sophies, quos sumit honores
Promeritos, pariter commoda quæque precans.

Hic exiguæ Per-Eximio DN. Candidato, attamen affectu profertur, etiam supplaudere voluit, debuit.

Joh. Steph. Hoffmeister/
SubR., Sch. Torgens.

§ (O) §

Ung. VI 182

FLCN

Honores Summos,
qvos
in Philofophia
Summo cum applaufu,

Vir - Juvenis,

Scientiarum laude conspicuus,

**PH. CASPAR
RAUSIUS,**

osweina - Misnicus,

a Vitembergensium Academia

die 16. Octobr. Anno 1705.
obtinuit,

Ipsi, ut qvondam
tam, qvam filio svavisfimo,

Amico integerrimo,
gratulari voluerunt

olim & nunc

ptores Fideliffimi.

VITEMBERGAE,
STIANI SCHROEDTERI, ACAD. TYP.

